

[Alfred Hansen]

Der er dog ting i oplægget fra VS, som jeg i nogen udstrækning støtter, bl. a. med hensyn til klassekvotienterne. Her vil jeg gerne påpege nødvendigheden af en klassekvotient-sænkning, navnlig i de første skoleår. Det er jo en stor omvæltning for børnene, når de påbegynder en folkeskoleuddannelse, og dér er det vigtigt, at lærerne får de bedste muligheder for at tilgodese deres individuelle særpræg, behov, anlæg og forudsætninger. Der mener jeg nok at det er noget i retning af et hestearbejde og i mange tilfælde næsten uoverkommeligt for læreren med de store klassekvotienter at kunne leve op til denne forpligtelse.

Det er da relevant, at man knytter en vis forbindelse mellem folkeskoleloven og de økonomiske bevillinger, som burde have været en naturlig konsekvens af en vedtagelse af folkeskoleloven. Jeg mener ikke, at de fem partier, som står bag folkeskoleloven, har levet op til de økonomiske forpligtelser, så man kan indfri de intentioner, der ligger i folkeskoleloven. Man skaber ikke en ny skole med bedre uddannelsesmuligheder og kan ikke tilgodese individuelle hensyn blot ved at lave en lov, hvis ikke man tager de økonomiske konsekvenser heraf. Det kan være lavere klassekvotienter, det kan være større mulighed for pædagogisk og tværfagligt samarbejde mellem lærerne.

Det gør det jo ikke lettere, at man tilsyneladende i kommuner, og uden at folketinget har antastet det, har en tendens til at bygge mastodontskoler med 800-1.000-1.200-1.400 elever. Dér er det naturligt, at man taler om 2-sporede eller 3-sporede skoler, men det er for mig ikke det afgørende. Det afgørende er, hvor mange spor man fylder i dem. Det er ikke tilfredsstillende, at man siger: vi har kun en 3-sporet skole i den og den kommune, hvis realiteten er, at der fyldes både 5 og 6 spor i. Jeg har en teori om, at hvis man fordobler antallet af elever i en skole, så fordobler eller firdobler man problemerne. Det er jo alt sammen noget, hvor folketinget har mulighed for at påvirke udviklingen i en lidt anden retning.

Der er talt om undervisningens teoretiske slagside. Det er da muligvis rigtigt, men hvorfor? Fordi mange elever og forældre ved, at boglige fag giver kompetence i højere grad end musiske og praktiske fag. Ændringerne på dette område skal derfor ikke kom-

me fra skolen, men fra det omgivende samfund. Skolen er jo en funktion af samfundet og ikke omvendt.

En relevant sammenligning mellem mængden af boglige og praktiske, musiske fag skal i øvrigt inddrage elevernes valg af fag i den kommunale ungdomsskole, idet mange elever vælger boglige fag i folkeskolen og knap så »krævende« fag om aftenen i ungdomsskolen. Begge skoler er kommunale, og de benyttes i stort omfang af de samme elever.

Med hensyn til det foreliggende bogvalg på skolerne, som jo er anledningen til debatten, hvor VS forsøger at give indtryk af, at man forsøger at give børnene en borgerligt orienteret indoktrinering, er det jo sådan, at enhver har mulighed for at skrive bøger til undervisningsbrug i folkeskolen. Det er så op til de respektive skolenævne at finde ud af, hvilke bøger man ønsker at anvende i den pågældende skole.

Jeg mener, det er en god måde, det er en nærdemokratisk måde, man giver forældrene indflydelse på, og jeg hylder med stor tilfredshed i den forbindelse, at vi nu får en ny styrelseslov, som helt og totalt sætter politikerne ud af skolenævnene og overlader det til de forældrevalgte.

Jeg er heller ikke bekymret for, at det ser ud til, at skolenævnsvalgene er en tam affære. Man får undertiden indtryk af, at VSerne ikke rigtig ved, hvordan livet er i folkeskolen i dag. Det er sådan, at forældreforeningen, som heldigvis er etableret ved langt de fleste skoler, kalder alle forældre sammen. Man drøfter skolens problemer, og man finder som regel som udgang på en sådan debat frem til en del forældre, som er villige til at påtage sig jobbet som skolenævnsmember. Der er mulighed for at foreslå egne kandidater på en såkaldt partipolitisk liste. Jeg finder, det er særdeles uheldigt, hvis den danske folkeskole skal infiltreres af partipolitiske kæpheste. Der er mulighed for alle forældre for at engagere sig, og man kan kun beklage, at VSerne ikke rigtig føler, at deres specielle holdning til samfundsproblemerne bliver tilgodeset. Det skyldes ene og alene, at der er forholdsvis få, som deler deres samfundsmæssige opfattelse.

Jeg synes også, der er lejlighed til ligesom at sige, at der naturligvis er mange lærere, som ved, hvordan livet er uden for skolen. Det er jo ikke sådan, at det kun er bøgernes